

Dě velká zla!

Přílišná a rychlá jídla jest často hlavní příčinou nezáživnosti.

Poživání nestavitelné stravy a nedostatek pohybu způsobují zácpu.

Nejlepší prostředek proti této zácpu jest

Dr. August Koenig's Hamburger Tropfen

jest nejlepší, regulují a léčí.



HAMBURSKO-AMERICKÁ LINE.

Společnost tato udržuje celý rok pravidelné spojení s Evropou dvojnásobnými loděmi. Nejrychlejší jízda z New Yorku do Hamburku. Lodě odjíždějí ve čtvrtek v sobotu.

Hamburgsko-americká Linie jest nejsilnější Německá Trans-Atlantická Paroplavební Společnost a vlastní 202 lodí majících úhrannou schopnost 341,083 tun 353 z těchto jsou veliké námořní parníky zahrnující 24 dvoutřoubových parolodí, které ku pohodlí cestujících zvlášť zařízeny jsou.

HAMBURG-AMERICAN LINE

37 BROADWAY, NEW YORK. 159 Randolph St., Chicago, Ill.

Paroplav. Spol. Sev.-německého Lloyd. Po parolodích expresních nejrychlejší jízda přes moře za 5 dní 15 hodin a 10 minut.

JELRICHS & CO, 5. Broadway, New York.

H. GLAUSENIUS & CO., 90-92 DEARBORN Street, CHICAGO, ILLINOIS.

Dr. E. Holovtchiner

Český lékař. Office na rohu 15. a Howard ul., Sheely's Block, č. 261, telefon 1488.

Dr. C. Rosewater

Český lékař. Úřadovna: 222 "Bee Building".

Dr. Louis Svoboda

Český lékař. Úřadovna č. 301. Paxton Block, na rohu 16. a Farnam ul.

Dr. J. P. Lord

Dr. Fred. Rustin. Lord a Rustin, domácí lékaři.

Dr. K. H. Breuer

Český lékař. Specialista v léčbě nemocí zraku, sluchu, krku a nosu, ženských nemocí a chirurgii.

MASNÝ KRÁM

FR. KUNCL. Největší český ženský závod na East straně.

ABSTRAKTY

S. M. Sadler, 17th and Farnam, Peterson Bldg.

RUD. HAVELKA

OSTEVRĚL... na rohu 13. a William.

Hostinec "v Habru"

Moderně zařízený. Karel Chleborád, na rohu 13. a William ul.

Frank Langpaul

č. 1247 jiz. 13. ul.

Josef Kavan

pozemkový a pojišťovací jednatel. 1410 William ulice.

C. H. KUBÁT

právník a veřejný notář. Písárna: Barker Block, roh 15. a Farnam. Číslo pokoje 28.

Louis Berka

český právník. Písárna v č. 940 N. Y. Life Bldg., Omaha.

Jediny český závod olovnický, strojnický a zámečnický v Omaze

Leo Barooh, 503 So. 13th Street, telefon 1567.

Plupa pohraničních lupičů Texaských rozprášena.

Vádcové schytáni a potrestáni po pronásledování nanejtvího dobrodruhem.

Rada zločinů, v nichž láska a romance velkou hrály roli.

Marcus Medina odsouzen byl na dvacet sedm let do kázně ve El Paso, Tex. Peralla, vůdce tlupy lupičské, k níž náležel, byl pověšen. Jiný člen bandy uvězněný jest v Chihuahua, Mexiko, vyčkává, až úřady ustanoví den, kdy bude zastřelen. Na ostatních pak soudruhích těchto mužů vykonali spravedlnost, obvyklou v krajích těch, Texaských hranicích, mexičtí rolníci a příruční šerifů různých okresů.

Nyní pak domnívají se zástupci zákona a pořádku, že podařilo se jim vyhledati bandu, s níž po 15 let tuhé vedli boje. Medina jest posledním členem její. Jest bezmála 50 roků star a bezpochyby nikdy již nepatří zlaté slunky svobody. To bylo patrné miněním soudce, když trest ten mu ukládal.

"Odsuzuji vás do kázně na 27 let," pravil soudce. "Myslím, že to znamená tolik jako na doživotí." Tehož náhledu byli též hranicářští, kteříž tak dlouho Medina pronásledovali, a proto neprosili ni jedině námitky. Pouze kapitán Hughes se trochu podivil, že soudce ponechal mu naději.

Odsouzením šedivého tohoto zbrojníka a dobytčího zloděje skončena jest dlouhá řada zločinů jeho. A, jako obvyčejně, láska a milostná dobrodružství velkou roli hrály v osudech mužů, již oddali se životu zločinnému. V případě Medina vytrvala láska a žárliivost až dokonce. Byla to láska, jež pudila mladého Mexičana sledovati starého muže a prozraditi jej při páchní zločinu v naději, že se ho zbaví; a byla to žárliivost, jež dohnala Medina k vraždě, pro kterou byl konečně odsouzen a která pouze nepřímo souvisí s dřívějšími jeho nesčetnými zločiny.

Těžko jest říci, kdy Medina nastoupil dráhu zločinnou. Praví se, že započal nejprve krádeží dobytka. Nekalým femesem tím zabýval se po mnohá léta. O krádež pokusil se čas od času a po každé přihodilo se něco, co ho zachránilo. Byl častěji uvězněn, ale jakmile dostal se na svobodu, vrátil se k dřívějšímu svému zaměstnání.

Jednoho noci, asi před desíti lety, přinesl jeden majitel ranče do El Paso zprávu, že Peralla se dvěma muži táboří s velkým stádem ukradených koní v malé roklí při úpatí hory Franklinovy, asi pět mil od města. Jediný muž v městě, jehož povinnost bylo vydati se na stíhání odvážených zlodějí, byl hranicář Haggerman. Když vsedl da koně, aby se pustil na nebezpečnou honbu tu, připojili se k němu občan George Harold, nyní člen policie v El Paso. Oba muži neznali bázně a byli odhodláni bandity přepaďnouti. Mimo to, jak jim bylo sděleno, pouze dva muži byli s Perallou, a tak podnik jejich nebyl tak nebezpečný.

Asi v polovici odpoledne dorazili odvážení muži tito k hoře a počali pátrati po táboru oupečnicků. Holá skaliska, s nichž prudký vtr svál večerý písek, nenesla stopu odvážených lupičů, a Haggerman i soudruh jeho museli spořádati se na bystrý zrak svůj i známost krajiny, aby se vyvarovali nebezpečí před možným přepadením ze zálohy.

Však ani největší obezřetlost jejich nezabránila, aby nebyli spozorováni. Pojednou zazněl výstřel z ručnice a kule zasvětila těsně kolem jejich hlav a kotouč dýmu naznačoval, že byla vypálena za velkým balvanem, ležícím téměř v šestí stopách.

V okamžiku Haggerman a Harold seskočili s koní a skrýli se za menšími balvany, po obou stranách stezky ležícími. Na to nastal dlouhý a vrážděný souboj. Brzo bylo patrné, že Peralla má s sebou více mužů. Ostatní členové její bandy se k němu připojili před přejdem obou pronásledovatelů. Nejmenší šest mužů odvážených a výborných střelců stálo v boji proti dvěma zastancům zákona.

Střílelo se v malých přestávkách, avšak jedna ani druhá strana nepřetrpěla vlně škoty. Konečně upadl Haggerman na myšlenku, aby dostal se v bok banditů a tak donutil je, by vystavili se kulím, buď jim ne Haroldem vypálenými. Aby toho docílil, musil místo změnit a proto jako úhoř proklouzl za balvan jiný. To se mu sice podařilo, avšak zbrojníci seznali úmysl jeho a věduce, že by to bylo pro ně velice nebezpečné, kdyby úmysl jeho se zdařil, bedlivě jej střežili. Sotva že se však Haggerman pokusil za další balvan se dostat, klesl mrtev k zemi, provrtán byv šesti kulemi nepřátelskými.

Nyní došlo na Harolda. Byl sám proti celé tlupě a naděje, že by vyvázl se zdravou kůží, byla pramalá. Kůň jeho, polekaný střelbou, utekl. V městě nebylo nikoho, kdo by věděl, kam se odebral a stěbna nemohla nikoho přilákat, kdyby i byla slyšena. Rozhodl se tudíž, že prodá život svůj co nejdráž a skrýváje se za balvany, střílel pouze tehdy, když některý bandita se objevil.

Nerovný souboj ten trval po pět hodin. Nastala noc a tím i přiležitost k útěku pro Harolda. Pod

rouškou tmy krádl se od balvanu k balvanu, nejsa pozorován lupiči, kteří ob čas vystřelili na balvan, za kterýmž se byl skrýval. Konečně dospěl na místo, několik set yardů vzdálené od toho, kde Haggerman padl. Pátraje kolem po nějakém novém úkrytu, spatřil koně svého nebohého soudruha. Ve vteřině byl u něho, vyhoupl se v sedlo a s větrem o závod uháněl do El Paso.

O hodinu později vrátil se na místo v čele velké ozbrojené čety. Mrtvola Haggermana byla nalezena, avšak lupiči byli ti tam. Ježto nebylo naděje, že by se jim mohlo podařiti dostihnouti lupiče, na rychlých a čerstvých koních prchajících, vrátili se do města, vzavše s sebou mrtvoly nešťastného Haggermana.

Harold nemohl říci, kteříž zbrojníci to byli. Viděl prý a poznal jediného Peralla. Byla na něj učiněna honba, avšak bez výsledku. Bandita zmizel a v brzké události utrpěl zapomenutí. Asi po roce nebo dvou vrátil se Medina do údolí řeky Rio Grande. Pojal za manželku sešnoritu Contreras, avšak nevdala se dřívějšího svého zaměstnání. Krádl opět dobytka, ale činil tak nyní pouze v malém a zdálo se, jakoby se snažil odvrátiti od sebe vešlelou pozornost. Mělo se sice všeobecně za to a věřilo se tomu, že podlé se s Perallou v boji na úpatí hory Franklinovy. Než Harold nemohl na to přisáhati a on byl jediným, jenž by o tom mohl podati přímý důkaz.

Než Medina nezapomněl na svůj slib, že se pomstí Alvarezovi. Aniž Alvarez zapomněl, nač byl přisáhal. Jako dříve, tak i nyní pátral po důkazech proti starému svému nepříteli a několikrát se domníval, že je již našel. Též i řádily byly toho náhledu a Medina vícekrát pohnán před soud. Však pokaždé měl po ruce zástupce svědků, kteříž vyvrátili výpovědi Alvarezovy, ano mnozí i proti němu svědčili. Zřídka byl úplně osvobozen, avšak on spokojil se s tím, když porota se neshodla.

Měsíce protáhly se v léta. Úřady počínaly si Medina více nevěřiti, ježto měly za to, že se jim nepodaří jej usvědčiti. Smrt Haggermanova upadla též v zapomenutí. Pojednou udála se zvláštní příhoda. Harold, nyní policista, povolán byl do Nového Mexika, aby tam stotožnil vězně, kterýž tam zatčen byl na podezření. Procházeje vězení, spatřil obličej, na nějž nemohl nikdy zapomenouti. Posledně spatřil jej ozářený ohněm pušky na úpatí hory Franklinovy. Byl to obličej — Perally.

"Kdo jest ten muž?" tážal se Harold strážce.

"Jmenuje se Pincon a odsluhuje si pětiletý žalář pro krádež koní," odvětil strážce. "Lhátu svou doslouží v šestí měsících."

"Jest to Peralla, muž, po němž již tolik let pátráme," pravil Harold. "Až s ním tady budete hotovi, my jej v Texasu pověsíme!"

Peralla totožnost popřel. Přisáhal, že jest pouhým Pinconem a že nikdy nebyl v Texasu. Však bylo mnoho jiných mužů, kteříž jej znali a bojovali s ním v dobách dřívějších, a proto, když vyslyšeli si trest svůj ve vězení v Novém Mexiku, byl dopravěn k soudu do El Paso. Zde svědčil proti němu Harold a onen majitel ranče, jenž prvý spatřil Perallu v roklí. Asi tučt mužů stotožnitelných přišel vězň. Byl brzy usvědčen a odsouzen k smrti.

Den, k opravě jeho určený, se přiblížil. Bylo to za poslední zimy. Když šerif a strážce přišli ku kobce Perallové, zdálo se býti tento klidným a odhodlaným. Otevřel dveře.

Jako zutivý tygr vrhu se na ně Peralla. Vytasiv dýku z rukávu, mával jí v pravo v levo. Ihned vytaseno bylo dvanáct revolverů, avšak než vypálena byla jediná rána, skočil šerif na divokého banditu. Přihručí přispěli mu na pomoc a Peralla byl brzy spoután na rukou i nohou. Dýka mu vyrvána. Byla zhotovena ze silného drždádia kbelíku na špinu, na lézájícího se v jeho celi, nabroušena na zdi vězení a opatřena násadou, vyřezanou ze dřeva, vzatého z postele.

"Měl jste mne nechat, abych jej zastřelil," pravil jeden z příručních, pohleděv na ránu šerifovu a roztrhaný jeho šat.

"Zákonom určeno, že má býti oběšen," odvětil klidně šerif. Peralla zápasil se strážci na celé jestě se prváči; ano i na lešení cestě se rval a s kletbou na rtech dokonal.

Minulé léto poipalen byl Aguirre v Novém Mexiku. Byl poslán k soudu do Mexika, kdež byl bryz usvědčen z vraždy Escasedy. Byl odsouzen k smrti a nyní uvězněn jest v Chihuahua, vyčkávaje den, v kterýž mu bude změniti.

Alvarez, uslyšev o odsouzení Aguirre-ově, přišel k Medinaovi.

"Peralla byl pověšen, Aguirre bude zastřelen. Řada na vás přijde brzy," pravil.

"Stane-li se to, nebudete živ, abyste to viděl," odpověděl Medina výhrůžně.

Na to zabýval se dále menšími krádežemi dobytka a Alvarez jej střežil.

Jednoho dne v minulém létě spatřil Alvarez úhlavního nepřítel svého, vedoucího krávu s cizím znamením oklikami do stáje na své ranči. Alvarez byl na strážní a čekal, avšak nemohl vypátrati, komu kráva ta patřila.

Po několika dnech spatřil Medina, ženoucího před sebou na vysočinu dvě krávy, jež Alvarez nikdy před tím na ranči jeho nespátřil. Pojednou Medina zmizel. Alvarez byl odhodlán vypátrati, kam se poděl. Vsednuv na koně, vyjel na písčinu a mezi kaktusy snažil se vyslediti dobytčího zloděje. Pojednou přišel na Medina, kterýž právě zabil ony dvě krávy a stahoval je. V též okamžiku spatřil Medina svého nepřítel.

"Čas váš přišel," zvolal, chápaje se zároveň pušky, jež ležela vedle něho.

Alvarez obrátil konika svého a ostrubami jej pobídl k běhu, chtěje se dostat z dostřelu.

V tom zahoukla rána s pušky Medinaovy a Alvarez klesl s koně. Tehož odpoledne prodal Medina maso žezniku v Ysleta.

Tehož večera nepřítel Alvarez domů. Manželka jeho, znepokojena dlouhou nepřítomností jeho, vyslala synka, aby otce vyhledal. Chlapec se vrátil však pouze s konikem. Šli po stopě a konečně našli Alvarezovu ležícího na místě, kde padl. Byl ještě živ. Vyprávěl jim, co se stalo a doložil, že Medina, srazil jej s koně, více si ho nešiml, domnívaje se patrně, že jej okamžitě usmrtí.

Medina byl zatčen. Popřel sice čin svůj, avšak porota výpovědi jeho neuvěřila.

Tac vyplnily se hrozby obou mužů, učiněné před dávným časem. Medinaův čas vypršel, avšak Alvarez se toho nedomáhal.

Pan Hill uváděl v přednášce své, že nevidí žádné přičiny, pro kterouž kukulice v okrese Douglas s úspěchem pěstována býti by nemohla. Uvedl, že průměrná sklizeň vydrolené kukulice ve Sp. Státech obnáší dvacet pět bušů z akru. Ve Wisconsinu průměrná sklizeň po akru obnáší však třicet pět bušů. Při tomto sdělení každý překvapen byl prohlášením p. Rudelha Kreideho z Gordon, Douglas Co., že loni sklídl průměrem třicet sedm a půl bušu vydrolené korny z akru, což jest o dva a půl buše z akru více, než obnáší průměr všech Spojených Států.

Pan Hill učinil mnohá zajímavá sdělení o pěstování korny při tom, jakých druhů k sězení by se používat mělo atd. a poskytl farmérům okrese Douglas mnoho zajímavých a cenných pokynů.

Před skončením sjezdu přijata jednobláseň resoluce, požadující na státním hospodářském odboru, by letošního podzimku v okrese Douglas ještě jeden sjezd farmářský uspořádal.

EAU CLAIRE, Wis., 26. června 1901. — Ct. red. Pok. Záp. Četl jsem ve vašem ct. časopisu poznámku o té nové české osadě ve státu Michigan. Předpověděl jsem, že z osady této nic nebude. Správně jste udali, jaké pozemky tam jsou. Jest mi velice divno, že se pan James Kluzák o pozemky takové zajímá a krajany do takové pustiny vybízeti hodlá. Krajana ta jest skutečně poušť a budoucí lidé musí nahlédnouti, co peněz stojí vyjížďka do vzdálených končin státu toho za příčinou prohledky pozemků v kraji tomto! A co tam konečně uvidí? Nic jiného nežli čistý písek, který se dobře hodí na omítku obydlí, ale nikdy ne ku pěstování nějakých hospodářských plodin. Bylo by věru záslužno, kdyby se také jiné časopisy české o kraji tom zavčas rozepsaly, aby nebylo mnoho krajanů připraveno o čas i peníze. Pozdravem Váš V. Beneš.

Farmářský sjezd v Douglas Co., Wisconsin. Pro mnohé ze čtenářů našich bude snad překvapením, že v minulých dnech odbyván v okrese Douglas ve Wisconsinu s nemalým úspěchem sjezd farmářský. Bude to překvapením snad proto, poněvadž všeobecně mělo se za to, že doposud rolnictví v okrese tom značnější pozornosti věnováno nebylo! Faktem jest, že každý krok, kterýž ve směru tom dosud učiněn tam nebyl, s úspěchem se setkal; následkem čehož jest tam již dosti rolníků, kteříž s chlubou na výsledek práce své poukazovati mohou. Sjezd tento odbyván byl ve čtvrtek dne 20. června v městěku Lake Nebaganon a zúčastnili se ho na sto farmarů. Řízen byl panem George McKerrowem, superintendentem farmářských sjezdů pro stát Wisconsin, s výpomocí pana George C. Hilla, jednoho z nejlavnějších dobytčích věstů. Pan McKerrow považován je právem za jednu z nejlepších autorit ve Spojených Státech ve všech hospodářských, jakož i v dobytčích vědech. Byla čtena pojednání o různých otázkách a debatování bylo velice živé, čímž nejlepší důkaz podáván, jak velké účasťstvenství farmarie tamní na jednání branli.

V pojednání o pěstování drobného ovoce pan Hill pravil, že možným je vypěstování 800 bušů jahod na jednom akru půdy a je mu samotnému, že podařilo se vypěstování jich na akru 720 buš. Ještěž jahody v okrese Douglas velice hojně divoce rostou, není nejmenší pochyby o tom, že s úspěchem setká se tam každý, kdo pěstování jahod náležitě pozornosti věnuje.

Prvním pojednáním čteným bylo pojednání o jeteli a travinách od pana Hilla, kterýž podal podrobný rozbor různých druhů trav a jetelů k účelům krmeným, při čemž uvedl nejlepší způsob obdělávání, sklizení i sušení týchž. Ukázány též vzorky jetelů švédského, jetelů červeného, lipnice a jiných štěpných travin, kteréžto pěkná sbírka měrou nemalou pány McKerrowem a Hillem chválena byla. První rád doznal, že tak krásné sbírky v žádné jiné části státu letos dosud neviděl.

Superintendent McKerrow měl na to zajímavou přednášku o kozách, při čemž vysvětloval vlastnosti různých plemen na přizpůsoblost jich tamnímu podnebí, půdě atd. Vyzýval farmery k zavedení chovu jak koz tak i ovců a to prvích k vůli vyčištění pozemků a posledních pro zisk. Na tomto místě zajímavá bude sdělení, že pan F. A. Hapward z Benett Siding očekává v polovici července železniční náklad angorských koz, jichž chovem zanášeti se bude. Dopelední program zakončen byl panem Hillem pojednáním o pěstování kukulice.

Z PRÁTELSKÝCH KRUHŮ. EAU CLAIRE, Wis., 26. června 1901. — Ct. red. Pok. Záp. Četl jsem ve vašem ct. časopisu poznámku o té nové české osadě ve státu Michigan. Předpověděl jsem, že z osady této nic nebude. Správně jste udali, jaké pozemky tam jsou. Jest mi velice divno, že se pan James Kluzák o pozemky takové zajímá a krajany do takové pustiny vybízeti hodlá. Krajana ta jest skutečně poušť a budoucí lidé musí nahlédnouti, co peněz stojí vyjížďka do vzdálených končin státu toho za příčinou prohledky pozemků v kraji tomto! A co tam konečně uvidí? Nic jiného nežli čistý písek, který se dobře hodí na omítku obydlí, ale nikdy ne ku pěstování nějakých hospodářských plodin. Bylo by věru záslužno, kdyby se také jiné časopisy české o kraji tom zavčas rozepsaly, aby nebylo mnoho krajanů připraveno o čas i peníze. Pozdravem Váš V. Beneš.

Z úřadovny sboru zástupců pro dobro svobodomyšlných sobotních a nedělních škol. Chicago, Ill., 1. čce. 1901. Ct. pánu učitelům a učitelkám českých svobodomyšlných škol, jakož i ct. patronám těchto ve Chicagu a ve Sp. Státech! Zve me však jmenem výboru pro dobro svob. škol k zúčastnění se schůze nejen učitelstva, ale i veřejných zástupců pro dobro svob. škol na den 21. července 1901 o 2. hod. odpolední do místnosti patronátu: Ladimír Klácel, 988 záp. 19. ul. (roh Leawitt).

PROGRAM SCHŮZE: "Jaké stanovisko zaujmouti na povzbuzení a povznesení činnosti českých svob. škol." Venkovští páni učitelové a učitelky, jakož i příznivci českého svobodomyšlného školství, jsou žádáni o laskavé zaslání svých náhledů písemně na tajemníka sboru p. K. Čepelak, 964 W. 19. St., Chicago, Ill.

Za sbor pro dobro svob. sobot. a nedělních škol. K. Jiráek, Fr. Ort, výbor. Pálení žáhy. Když množství požitě potravy velkým jest, nekdž též příliš sytost jest, dostaví se snadno pálení žáhy, zvláště pak-liže závažná zácpa bylo selesabeno. Jezte pomalu a ne příliš často stravu snadno stravitelnou. Rozžvýkejte vše dobře. Šest hodin mělo by uplynouti mezi jídly a když po jídle cítíte plný žaludek, tak že necítíte se dobře, vezměte jednu Chamberlain's Stomach and Liver Tablet a pálení žáhy se uchráníte. Na prodej v všech lékárnách.

Výlety pro hledající sobě domovy. V první a třetí úterý v květnu, červnu, červenci a srpnu Missouri Pacific dráha prodávati bude laskavě železniční na cestu tam i zpět za ceny velmi nízké do Kaasas, Arkansas, Oklahoma, India Territory a do některých míst na jihu a na jiho-východě. O podrobnosti pište nejláste se v úřadovně společnosti, jiho-východní roh 14. a Douglas ul., Omaha. 701 J. O. Phillips. T. F. Godfrey. A. G. F. P. A. Předpácejte na Pokrok Záp. padu, pouze \$1.00 ročně.